कावातवलोकेआत्मनोदेहस्यवृत्तिराहरः अंगहेसखे अदनाच्चर्वणात् हविरितितत्संबंधीगंधोवाति आगच्छति इतितांबूलाभिप्रायम् अदनाद्ब हिरंगभातीतिपाठेममतावद्भोजनात् बहिर्भूतैववृत्तिर्भातीत्यर्थः यतस्त्वंविष्णोःकलाऽसि विष्णुश्चनाश्नाति अनश्नन्नन्योअभिचाकशीतिइतिश्रु तेः विष्णोःकलाऽसीत्यत्रहेतुः तवचकर्णौविष्णोरिवानिमिषोन्मकरौअनिमिषौरत्ननेत्रत्वेननिमेषशून्यौ उल्लसंतौमकरौतदाकारेकुंडलेययोः तौ किंचतवमुखंसरइत्सरइव तदेवाह उद्विग्नंचंचलंमीनयुगुलमिवनेत्रद्वयंयस्मिन् द्विजाः दंताःतेषांपंक्त्याशोचिःशोभायस्मिन् सरसितुद्विजाराजहं साः आसन्नोभृंगनिकरइवकेशस्तोमः परिमललुब्धभृंगस्तोमोवायस्मिन् ॥१४॥ पतंगःकंदुकःभ्रमतःभ्रमच्चित्तस्यमे अक्षिणीएजयते चंचलतां

कावात्मवृत्तिरदनाद्धविरंगवातिविष्णोःकलास्यनिमिषोन्मकरौचकर्णौ ॥ उद्विग्नमीनयुगुलंद्विजपंक्तिशो चिरासन्नभृंगनिकरंसरइन्मुखंते ॥ १४ ॥ योऽसौत्वयाकरसरोजहतःपतंगोदिक्षुभ्रमन्भ्रमतएजयतेऽक्षि णीमे ॥ मुक्तंनतेस्मरसिवक्रजटावरूथंकष्टोऽनिलोहरतिलंपटएषनीवीम् ॥ १५॥ रूपंतपोधनतपश्चरतांत पोघ्नंत्येतत्तुकेनतपसाभवतोपलब्धम् ॥ चर्तुंतपोर्हसिमयासहमित्रमत्यंकिंवाप्रसीदतिसवैभवभावनोमे ॥ १६ ॥ नत्वांत्यजामिदयितंद्विजदेवदत्तंयस्मिन्मनोदृगपिनोनवियातिलग्नम् ॥ मांचारुशृंग्यर्हसिनेतुमनु व्रतंतेचित्तंयतःप्रतिसरंतुशिवाःसचिव्यः ॥ १७॥ श्रीशुकउवाच इतिललनाऽनुयातिविशारदोग्रा म्यवैदग्ध्ययापरिभाषयातांविबुधवधूंविबुधमतिरधिसभाजयामास ॥ १८॥

नयति वक्रकेशसमूहंमुक्तबंधनंनस्मरसि नसंभालयसिकिं कष्टःधूर्तोनीवींहरति एतन्नस्मरसिकिम् ॥ १५॥ उपलब्धंप्राप्तम् मह्यंमम हेमित्रम यासहतपश्चर्तुमर्हसि किंच सवैभवभावनः संसृतिविस्तारकोब्रह्मामेप्रसीदति त्वांभार्यांकल्पयतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ द्विजदेवेनब्रह्मणादत्तम् दृक्म नश्चलग्नंसत्नापयाति हेचारुशृंगि यतस्तेचित्तंतत्रमांत्वदधीनंनेतुमर्हसि सचिव्यस्तवसख्योऽपिशिवाअनुकूलाःसत्यः मांप्रतिसरंतु अनुवर्तताम् यद्वा एतावत्पर्यंतंमे याःसचिव्यःसख्यः शिवाः फेरवः ताःप्रतिसरंतुनिर्यांतु यद्वा वनवासेसहचर्योहरिण्यः शिवाःप्रतिसरंतु प्रदक्षिणंगच्छंतु ॥ १७॥ ग्राम्येषुवैदग्ध्यंयस्याः ॥ १८ ॥